

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoP/38/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813209246
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3813209246.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudkýň JUDr. Emílie Zimovej a JUDr. Márie Vrtochovej vo veci starostlivosti súdu o malotého D. P., nar. XX.XX.XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom, Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v H., dieťa rodičov: matky U. E., bytom E. M. č. XXX a otca H. P., bytom U., M. XXX/XX, zastúpený D. I. T. H., advokátkou v A., P. XX/A, o návrhu otca na zníženie výživného a návrhu matky na zvýšenie výživného, na odvolanie otca maloletého proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 29. júla 2013, č.k. 5P/48/2013-177, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh otca, ktorým sa domáhal zníženia vyživovacej povinnosti zo sumy 150 eur mesačne na sumu 27 eur mesačne s účinnosťou od 06.03.2013 a zároveň zamietol návrh matky, ktorá sa domáhala zvýšenia výživného zo sumy 150 eur mesačne na sumu 270 eur mesačne. V rozhodnutí konštatoval, že po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrhu otca na zníženie vyživovacej povinnosti nemožno vyhovieť. Podľa ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine možno rozhodnutie o výživnom zmeniť len v prípade, že dôjde ku zmene pomerov. Musí ísť pritom o zmenu, ktorá je podstatná. Otec v konaní uvádzal, že na jeho strane nastala podstatná zmena pomerov v tom, že jeho jediným príjmom je invalidný dôchodok, ktorý mu bol priznaný od 06.03.2013, a tento nepostačuje ani na pokrytie jeho základných potrieb. Poukazoval na to, že pre svoj nepriaznivý zdravotný stav nie je schopný nájsť si zamestnanie. V čase poslednej úpravy výživného bol otec dieťaťa práceneschopný pre problémy s chrbticou, jeho príjem bol necelých 130 eur mesačne, vyživovaciu povinnosť mal len voči mal. D.. V súčasnosti je invalidný dôchodca, dosahuje príjem 182,10 eur mesačne, vyživovaciu povinnosť má tiež len voči mal. D.. Otec dieťaťa sa zníženia vyživovacej povinnosti domáhal aj pred rokom v konaní sp.zn. 16P/44/2012. V tom čase bol práceneschopný, absolvoval dva operačné zákroky chrbtice, poberal dávky v nezamestnanosti v sume cca 79 eur mesačne. Za tejto situácie bol jeho návrh na zníženie výživného zamietnutý. Od uvedeného konania prakticky nastala zmena pomerov otca dieťaťa, okrem toho, že mu bol priznaný invalidný dôchodok, a jeho príjem je t.č. vyšší. Súd prvého stupňa aj naďalej poukazoval na to, že otec dieťaťa je vlastníkom nehnuteľnosti, a to 3-izbového mezonetového bytu v U., ktorý nie je užívaný; taktiež aj naďalej poukazuje na skutočnosť, že v októbri 2011 previedol otec dieťaťa svoj obchodný podiel v spoločnosti P. Q. U. s.r.o., ktorej bol výlučným spoločníkom, na svoju matku. Už v predchádzajúcom konaní súd konštatoval, že pokiaľ otec dieťaťa nemohol sám vykonávať prácu v tejto spoločnosti pre zdravotné problémy, mal možnosť nájsť si zamestnanca (resp. viacerých zamestnancov), ktorý by pokračoval v rámci uvedenej obchodnej spoločnosti vo vykonávaní činnosti, ktorá bola predmetom jej podnikania. Pokiaľ otec uvádza, že je zaťažený úvermi, aj táto skutočnosť bola posudzovaná v rámci predchádzajúceho konania. Naďalej teda platí, že výživné má vždy prednosť pred inými výdavkami,

záväzkami rodičov. Úver bol otcovi poskytnutý už v čase jeho práceneschopnosti a s ohľadom na svoju vyživovaciu povinnosť mal byť otec dieťaťa dostatočne obozretný a nebrať na seba riziká, ktoré by mohli mať dopad na plnenie si základnej povinnosti voči mal. dieťaťu. Súd prvého stupňa tiež poukázal na skutočnosť, že otec sa aj v súčasnosti venuje svojim záľube - rybolovu; v prípade priaznivého počasia aj trikrát do týždňa a podľa možností a momentálneho zdravotného stavu navštevuje aj kultúrne podujatia. Vyplýva to z odôvodnenia rozhodnutia Ústredia práce sociálnych vecí a rodiny Bratislava zo dňa 22.07.2013. Pokiaľ otec uvádzal, že s výživným vo výške 150 eur mesačne súhlasil len z dôvodu, že mu matka prisľúbila stretávanie so synom, súd opätovne uvádza, že aj touto skutočnosťou sa súd zaoberal v rámci odvolacieho konania v konaní sp.zn. 16P/44/2012. Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že medzi rodičmi dieťaťa sú zlé vzťahy, otec nemá umožňovaný kontakt s maloletým, a táto skutočnosť potom ovplyvňuje aj postoj otca v prípade vyživovacej povinnosti. Vyplýva to aj z vyjadrenia svedkyne - matky otca dieťaťa, ktorá uviedla, že tu ani tak nejde o 150 eur, ako o to, že dieťa v dôsledku správania matky prichádza o lásku ďalších osôb. V tejto súvislosti súd prvého stupňa uviedol, že nezhody medzi rodičmi nemôžu mať dopad na plnenie si ich základnej rodičovskej povinnosti, t.j. vyživovacej povinnosti voči mal. dieťaťu. Vzhľadom k tomu, že na strane otca nebola zistená zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie jeho vyživovacej povinnosti, súd prvého stupňa rozhodol tak, že návrh otca zamietol. V konaní matka maloletého vzájomným návrhom požiadala o zvýšenie vyživovacej povinnosti otca zo sumy 150 eur mesačne na sumu 270 eur mesačne. Návrh zdôvodnila tým, že sa zvýšili výdavky mal. dieťaťa, od augusta 2013 už ona nebude poberať rodičovský príspevok, a jej príjem budú tvoriť len prídavky na dieťa v sume 23,10 eur mesačne. Bolo zistené, že oproti predchádzajúcemu obdobiu nastala zmena na strane matky dieťaťa v tom, že od augusta 2013 prestane poberať rodičovský príspevok. Matka dieťaťa vo februári 2013 nastúpila do zamestnania, počas skúšobnej doby s ňou bol pracovný pomer skončený. Bolo preukázané, že od 14.02.2013 do 22.02.2013 bola s dieťaťom pre jeho ochorenie doma. Pokiaľ otec v konaní poukazoval na dôvod skončenia pracovného pomeru matky dieťaťa, je potrebné uviesť, že počas rodičovskej dovolenky matka dieťaťa má možnosť sa zamestnať, nie je to však jej povinnosťou, a táto skutočnosť neovplyvňuje vyživovaciu povinnosť otca voči dieťaťu. Z uvedeného dôvodu súd prvého stupňa nepovažoval za potrebné vykonať dokazovanie výsluchom starého otca zo strany otca dieťaťa k okolnostiam skončenia pracovného pomeru matky (a to aj s ohľadom k tomu, že by šlo o informácie sprostredkované starému otcovi dieťaťa treťou osobou). Matka si svoju vyživovaciu povinnosť plní aj osobnou starostlivosťou o dieťa a šetrením pomerov v rodine dieťaťa nebolo zistené, že by matka starostlivosť o dieťa zanedbávala. Za obdobie od poslednej úpravy výživného sa zvýšili životné náklady všetkých účastníkov konania. Z takto zistených pomerov súd prvého stupňa dospel k záveru, že na strane maloletého nedošlo k podstatnejšej zmene pomerov. Na strane matky dôjde k poklesu jej príjmu v dôsledku zániku nároku na rodičovský príspevok od septembra 2013 (naposledy bude rodičovský príspevok matke vyplatený v mesiaci august 2013). V rámci posudzovania predpokladov pre úpravu výživného je však rozhodujúci stav v čase rozhodovania, a v tomto čase možno konštatovať, že situácia na strane matky je prakticky rovnaká, ako v čase rozhodovania o jej návrhu na zvýšenie výživného v konaní sp.zn. 16P/44/2012. Pre úplnosť treba uviesť, že aj v prípade zmeny pomerov na strane matky musí súd zohľadniť možnosti a schopnosti otca dieťaťa. Na základe uvedených skutočností súd prvého stupňa rozhodol tak, že návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca ako nedôvodný zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie otec maloletého, ktorý žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že jeho návrhu vyhovie, prípadne, aby napadnutý rozsudok zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a rozhodnutie. Poukázal na tú skutočnosť, že v čase, keď prebiehalo konanie pod sp.zn. 16P/44/2012, bol pracovne neschopný od 14.03.2011 - pričom samotný pracovný pomer mu skončil 31.05.2012, teda v čase PN trval aj pracovný pomer. Ďalej poukazoval na to, že pracovná neschopnosť nie je stav, ktorý by bolo možné považovať za trvalú a podstatnú zmenu. Na druhej strane - invalidita - je podstatne dlhodobý stav, ktorý predpokladá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť - v jeho prípade o viac ako 70 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Záver o invalidite je prijímaný na základe lekárskeho stanoviska, zdravotnej dokumentácie, a teda nie je možné ho bez iného odborného stanoviska rozporovať, resp. neakceptovať. Na základe právoplatného rozhodnutia sociálnej poisťovne ide teda aj vo vzťahu k ostatným osobám a organizáciám o záväzný stav, kde je konštatovaná taká zásadná zmena, ako dlhodobo zhoršený zdravotný stav, ktorý tým najpodstatnejším spôsobom objektívne zapríčiňuje pokles schopnosti zabezpečiť si príjmy a nevyvrátiteľná aj zmena - zníženie možnosti jeho reálneho zárobku. Teda pri posudzovaní možnosti otca dieťaťa pre dosahovanie reálneho zárobku s prihliadnutím na jeho subjektívne vlastnosti a možnosti je nepochybné, že PN a

invalidita je zásadný rozdiel, a práve tento zásadný rozdiel zakladá zákonom požadovanú zmenu. Je preto irelevantné, či v čase PN mal príjem 5 eur alebo 79 eur mesačne, ak nebolo ešte konštatované, že jeho reálne zárobkové možnosti sú obmedzené. Až konštatovaním obmedzenia reálnych zárobkových možností je pre rozhodovanie o výživnom, so zásadným významom dôležitá výška jeho príjmu, ktorý je v súčasnosti 182,10 eur. Hoci je tento príjem vyšší, na rozdiel od PN jeho reálne zárobkové možnosti sú nižšie - to je skutočnosť, ktorou je súd pri rozhodovaní o výživnom viazaný. Ďalej namietal, že súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia poukazoval na to, že vlastní trojizbový byt, avšak tento je zaťažený úverom a tento sa už dlhšiu dobu pokúšal predat', pričom viackrát cenu nehnuteľnosti i znižoval. Byt do nájmu pritom nikto nechcel z dôvodu, že tento bol ponúknutý na predaj, pričom v ňom v súčasnosti býva on. Súd neprihliadol ani na náklady, spojené s bývaním či už v byte jeho rodičov, ako ani na náklady jeho bytu. Na plnenie vyživovacej povinnosti si aj v súčasnosti požičiava finančné prostriedky. Pre nepriaznivý zdravotný stav si nemôže nájsť zamestnanie a dosahovať príjem, ktorý by mu dovoľoval platiť súdom stanovené výživné. Aj svoje vlastné základné životné potreby si dokáže zabezpečiť len za pomoci blízkych osôb, ktorí mu pri jeho nízkom príjme pomáhajú aj s platením výživného, poskytovaním finančnej a materiálnej pomoci. V snahe aspoň z časti uľahčiť túto situáciu žiadal aj zníženie splátok úveru, čo mu bolo povolené z pôvodnej sumy 250 eur na sumu 100 eur, avšak len na obdobie 9-tich mesiacov (do sept. 2013). Ďalej poukazoval na to, že výživné by nemalo byť určené tak, aby viedlo k existenčným problémom povinného rodiča. Ďalej namietal, že matka dieťaťa, hoci v čase rozhodovania žila u svojich rodičov, disponuje motorovým vozidlom, ktoré je rodičia dávajú k dispozícii, zúčastňuje sa mnohých kultúrnych podujatí a absolvuje dovolenky, v podstate vedie nákladnejší životný štýl, ako on. Pre pomerné posúdenie životnej úrovne rodičov je zároveň dôležitá otázka zamestnania, ukončenia zamestnaneckého pomeru, pričom k dôvodom ukončenia pracovného pomeru matky maloletého navrhoval výsluch otca H. P., ktorého súd prvého stupňa nepredvolal, preto naďalej zotrval na jeho výsluchu. Čo sa týka rybolovu a kultúrnych podujatí, uviedol, že v záujme zdravotnej rehabilitácie mu bolo odporúčané tak plávanie, ako i pobyt v prírode. Celkové výdavky na rybolov predstavovali 150 eur a dostal to v marci 2013 ako dar od kamaráta rybára. Žiadne výdavky s rybolovom nemá. Ako už uviedol, po uhradení výživného vo výške 150 eur mu ostane suma 30 eur. Všetky ostatné nevyhnutné výdavky za neho platia rodičia. Čo sa týka prevodu obchodného podielu, namietal, že týmto argumentom nie je možné odôvodňovať rozhodnutie o určení výživného, a už vôbec nie v súčasnosti, bez ohľadu na uplynutie času, nakoľko by to malo za následok absolútnu nemožnosť úspešného domáhania sa zníženia výživného nie len teraz, ale aj kedykoľvek v budúcnosti. Taktiež zamedzovanie kontaktu so synom nebolo podnetom na podanie návrhu na zníženie výživného. Ak má súd pochybnosť, navrhoval výsluch jeho mamy. Súd prvého stupňa teda dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď dospel k záveru, že nebola zistená zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného, pričom toto rozhodnutie zároveň vzháda z nesprávneho právneho posúdenia veci. Od posledného rozhodovania o výživnom pritom došlo k zmene pomerov, a to rozhodnutím o jeho invalidite. Ďalej namietal, že súd sa nevysporiadal ani zo skutočným dôvodom skončenia pracovného pomeru matky, ako i na skutočnosť, že matka maloletého, keď sa vydá, nebude žiť u rodičov, ale u svojho manžela, ktorého finančné pomery sú nadštandardné.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrila matka maloletého, ktorá žiadala odvolanie otca maloletého zamietnuť a zároveň, aby súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletého tak, ako žiadala. Uviedla, že otec maloletého napriek svojmu nízkemu príjmu v marci 2011 súhlasil s výživným vo výške 150 eur, teda mal dostatok prostriedkov, aby mohol synovi prispievať touto sumou, pričom v tomto konaní to odôvodňuje tým, že to boli nasporené prostriedky predchádzajúceho obdobia. S argumentmi otca maloletého, uvádzanými v odvolaní o jeho nespôsobilosti platiť súdom stanovené výživné nesúhlasila, tieto považovala za účelové, uvádzané z dôvodu zníženia zákonnej vyživovacej povinnosti k svojmu mal. synovi. O vyživovacej povinnosti otca voči maloletému bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Prievidza v konaní 13P/591/2010 z 22.03.2011. Zo zápisnice o pojednávaní z 22.03.2011 je zrejmé, že otec maloletého sa vyjadril, že súhlasí s určením výživného v sume 150 eur mesačne, pričom v tom čase bol práceneschopný, a to od 14.03.2011 pre ochorenie chrčtice a sám uviedol, že sa bude musieť podrobiť operácií v septembri 2011. Uviedol tiež, že zdravotné problémy s chrčticou má od roku 2003, kedy sa podrobil prvej operácii. Neobstojí preto argument, že v marci 2011, keď súhlasil s výživným 150 eur mesačne, nemohol predpokladať zhoršenie zdravotného stavu. Ďalej poukázala, že v písomnom podaní zo dna 03.01.2011 v konaní 13P/591/2010 sa otec maloletého vyjadruje o priaznivosti svojej finančnej situácie. Napriek priaznivej finančnej situácii bola v tomto období jeho firma v účtovnej strate. Čo sa týka zdravotného stavu otca maloletého, uviedla, že z vykonaného dokazovania, výsluchom

svedka, ako i samotných účastníkov konania je zrejmé, že jeho zdravotný stav nie je až tak nepriaznivý, ako ho prezentuje on, o čom svedčia jeho časté vychádzky k vode za účelom rybolovu, ako aj samotné zhodnotenia lekárov o zlepšovaní zdravotného stavu. Ukončenie pracovného pomeru v spoločnosti P. Q. U. s.r.o. k 31.05.2012 a prevod obchodného podielu na matku I. P. považovala za účelové konanie v snahe vzdať sa bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku a majetkového prospechu. Vychádzajúc z vyššie uvedeného preto argumentácia otca maloletého v tomto konaní o tom, že jeho mesačný príjem v roku 2011 bol 104,85 eur, od júna 2012 79 eur z titulu podpory v nezamestnanosti a od marca 2013 182,10 eur z titulu invalidného dôchodku, s uvedením, že iný príjem nemá, považovala za nedôveryhodnú. Priaznivosť jeho finančnej situácie preukazuje aj vlastníctvo zrekonštruovaného trojizbového mezonetového bytu, vlastníctvo lukratívneho pozemku o rozlohe 15 árov, ktoré je po prevode celého obchodného podielu v spoločnosti P. Q. U. s.r.o. na jeho matku zapísané v prospech tejto spoločnosti a užívanie motorových vozidiel otcom maloletého, ktoré sú vo vlastníctve spoločnosti P. Q. U. s.r.o. Je preto nelogické a málo pravdepodobné, aby z prezentovaného príjmu 182,10 eur mohol zaplatiť inkaso vo výške 133,4 eur, bývanie 88 eur, stravu vo výške 100 eur, drogériu 15 eur, telefón 10 eur, úver 250 eur, výživné 150 eur, neuviedol tiež náklady na cestovné, lieky, rybolov. Uviedol však, že spláca záväzky spolu vo výške 36.337,98 eur. Argumentácia o tom, že mu tieto náklady pomáhajú hradiť rodičia, je málo pravdepodobná, čo napokon potvrdila aj svedkyňa I. P. pred súdom, kde uviedla, že mu pomáhajú finančne minimálne sumou 150 eur mesačne. Z uvedeného je jasné, že otec maloletého má také príjmy, z ktorých je v jeho schopnostiach a možnostiach, aby platil výživné na dieťa v navrhovanej výške 270 eur mesačne podľa vzájomného návrhu podanom dňa 07.06.2013. Otec maloletého nad rámec svojej zákonnej povinnosti nijako inak neprispieva. Nespomenie si na syna ani v čase Vianoc, ani jeho sviatkov, ako sú narodeniny či meniny. Napokon, z jeho postoja je zrejмый jeho vzťah k synovi, keď v snahe zbaviť sa celkom zákonnej povinnosti úhrady výživného podal návrh na zapretie otcovstva v konaní 10P/4/2012 a následný návrh na zníženie výživného v konaní 16P/44/2012. Čo sa týka jej navrhovaného zvýšenia výživného z pôvodnej sumy 150 eur na sumu 270 eur odo dňa právoplatnosti rozsudku, uviedla, že sa jej podstatne znížili príjmy a zvýšili náklady na dieťa, a to z dôvodu, že v čase rozhodovania Okresného súdu v Prievidzi v konaní 13P/591/2010 o vyživovacej povinnosti otca k maloletému poberala rodičovský príspevok vo výške 256 eur, bola jej vyplácaná dávka v hmotnej núdzi v sume 13,50 eur a poberala prídavok na dieťa. Od 01.06.2012 bol jej rodičovský príspevok znížený na sumu 194,70 eur, vyplácanie dávky v hmotnej núdzi bolo zastavené v júli 2011. Od 26.07.2013 jej bolo zastavené vyplácanie rodičovského príspevku z dôvodu dovŕšenia troch rokov veku dieťaťa. Od 27.07.2013 je v evidencii Úradu práce a jej jediný príjem je rodinný prídavok na syna vo výške 23,10 eur. Od apríla 2012 sa zvýšili výdavky na syna, keďže prestala kojitiť a z tohto dôvodu musí synovi kupovať mlieko, jogurty, mäso, pečivo a iné potraviny. Tiež zdôraznila, že mal. D. nastupuje od septembra 2013 do materskej školy. Pri súčasnej výške výživného, stanoveného Rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi z 22.03.2011, 13P/591/2010 v sume 150 eur mesačne s poukazom na zníženie jej príjmov a výrazné zvýšenie nákladov na mal. D., je podstatnou zmenou pomerov na strane maloletého, ako aj na jej strane. Preto navrhovala pôvodné výživné v sume 150 eur zvýšiť na sumu 270 eur dňom právoplatnosti rozsudku.

Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca maloletého uviedol, že spisovú dokumentáciu maloletého eviduje na oddelení sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately od roku 2010 z dôvodu podaného návrhu na zverenie a určenie výživného. Výživné na maloletého D. bolo otcovi naposledy upravované rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 13P/591/2010-97 zo dňa 22.03.2011 tak, že vyživovacia povinnosť otca na maloletého D. bola určená sumou 150 eur mesačne s účinnosťou od 01.11.2010. Zároveň bol maloletý D. zverený do osobnej starostlivosti matky a súd upravil aj styk otca s dieťaťom. Starostlivosť o maloletého D. zo strany matky je zabezpečovaná pravidelne, je o neho postarané po všetkých stránkach. Matka má výdavky so zabezpečením stravy, oblečenia a obuvi pre syna. Maloletý D. má zhoršený zdravotný stav, matka s ním navštevuje odborných lekárov. V tejto súvislosti má matka zvýšené výdavky za lieky. Starostlivosť o maloleté dieťa je zo strany otca zabezpečovaná len z finančného hľadiska. Otec si svoju vyživovaciu povinnosť riadne plní. So synom otec nie je v kontakte. Vyživovaciu povinnosť, určenú rozsudkom Okresného súdu Prievidzi 13P/591/2010-97 zo dňa 22.03.2011, považuje za primeranú veku, odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa, ako i možnostiam a schopnostiam otca.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa

je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v návaznosti na § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

Súd prvého stupňa v prejednáwanej veci vykonal dostatočné dokazovanie, vec po právnej stránke správne posúdil a v konečnom dôsledku aj správne vo veci rozhodol.

Súd prvého stupňa správne zamerl svoje dokazovanie na porovnanie zmeny pomerov na strane povinného rodiča, teda navrhovateľa, ako aj na strane oprávneného maloletého dieťaťa oproti poslednému rozhodovaniu o výživnom.

V prejednáwanej veci sa otec domáhal zníženia vyživovacej povinnosti z dôvodu, že mu bol od 06.03.2013 priznaný invalidný dôchodok vo výške 182,10 eur a matka maloletého sa zároveň domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti z dôvodu, že sa jej znížili príjmy a výrazné zvýšili výdavky na maloletého D.. Súd prvého stupňa preto správne zamerl svoje dokazovanie na porovnanie zmeny pomerov na strane oboch rodičov, ako aj na strane maloletého. Správne potom v konečnom dôsledku dospel k záveru, že od posledného rozhodovania o výživnom pred rokom nedošlo k žiadnej podstatnej zmene pomerov, či už na strane jeho rodičov, prípadne na strane maloletého.

Odvolací súd mal zhodne so súdom prvého stupňa z obsahu spisu za preukázané, že otec dieťaťa sa zníženia vyživovacej povinnosti domáhal aj pred rokom v konaní sp.zn. 16P/44/2012. V tom čase bol už dlhodobo práceneschopný, absolvoval dva operačné zákroky chrbtice, poberal dávky v nezamestnanosti v sume cca 79 eur mesačne, pričom za tejto situácie bol jeho návrh na zníženie výživného zamietnutý. Od uvedeného konania aj podľa odvolacieho súdu prakticky nenastala zmena pomerov otca dieťaťa okrem toho, že mu bol priznaný invalidný dôchodok a jeho príjem je t.č. vyšší. Súd prvého stupňa ďalej správne poukázal na to, že otec dieťaťa je naďalej vlastníkom nehnuteľnosti, a to 3-izbového mezonetového bytu v U., ktorý nebol do súčasnosti užívaný a taktiež správne poukázal i na skutočnosť, že v októbri 2011 previedol otec dieťaťa svoj obchodný podiel v spoločnosti P. Q. U. s.r.o., ktorej bol výlučným spoločníkom, na svoju matku. Čo sa týka tvrdenia otca maloletého, že je zaťažovaný úvermi, odvolací súd konštatuje, že aj táto skutočnosť bola posudzovaná v rámci predchádzajúceho konania. Naďalej teda platí, že výživné má vždy prednosť pred inými výdavkami, záväzkami rodičov. Úver bol otcovi poskytnutý už v čase jeho práceneschopnosti a s ohľadom na svoju vyživovaciu povinnosť mal byť otec dieťaťa dostatočne obozretný a nebrať na seba riziká, ktoré by mohli mať dopad na plnenie si základnej povinnosti voči mal. dieťaťu. Odvolací súd zdôrazňuje, že všetky skutočnosti, uvádzané otcem maloletého v tomto konaní, na základe ktorých žiadal zníženie vyživovacej povinnosti, boli už posudzované v rámci predchádzajúceho konania, vedeného pod sp. zn. 16P/44/212 a s ktorými sa v predmetnom konaní riadne vysporiadal súd prvého stupňa v spojení s odvolacím súdom.

Čo sa týka námietky otca maloletého, uvádzanej v odvolaní, že pri posudzovaní jeho možností pre dosahovanie reálneho zárobku s prihliadnutím na jeho subjektívne vlastnosti a možnosti je nepochybné, že PN a invalidita je zásadný rozdiel, a práve tento zásadný rozdiel zakladá zákonom požadovanú zmenu, je preto irelevantné, či v čase PN mal príjem 5 eur alebo 79 eur mesačne, ak nebolo ešte konštatované, že jeho reálne zárobkové možnosti sú obmedzené, a teda až konštatovaním obmedzenia reálnych zárobkových možností je pre rozhodovanie o výživnom, so zásadným významom dôležitá výška jeho príjmu, ktorý je v súčasnosti 182,10 eur, odvolací súd uvádza, že je síce pravdou, že otec maloletého nebol v čase posledného rozhodovania o výživnom uznaný za invalidného, avšak v tom čase už bol zohľadnený jeho dlhšie trvajúci nepriaznivý zdravotný stav, v dôsledku ktorého mal obmedzenú možnosť vlastnou prácou alebo vlastnou činnosťou dosiahnuť príjem, ktorý by uspokojil jeho potreby, ako i potreby maloletého.

Záverom odvolací súd uvádza, že pokiaľ by bola finančná situácia otca maloletého taká, ako tvrdí, zvolil by iné riešenie, čo sa týka daného bytu, a ťažko uveriť jeho tvrdeniu, že za daného deklarovaného stavu zo svojho príjmu uhradza hypotekárny úver a služby s užívaním bytu. Vzhľadom na vyššie uvedené

sa preto obrana otca, že nie je schopný platiť výživné v doterajšej výške, odvolaciemu súdu javila ako účelová.

Rovnako ani návrh matky na zvýšenie výživného odvolací súd nepovažoval za dôvodný, pričom súd prvého stupňa sa s okolnosťami, uvádzaným matkou, riadne vysporiadal vo svojom odôvodnení. Preto vo zvyšku v náväznosti na § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa stotožňuje.

K námietke matky maloletej, uvádzanej v odvolaní, že od 27.07.2013 je v evidencii Úradu práce a jej jediný príjem je rodinný prídavok na syna vo výške 23,10 eur, teda jej príjem sa znížil a zároveň že sa zvýšili výdavky na maloletého, pričom maloletý nastupuje od septembra 2013 do materskej školy, odvolací súd uvádza, že i v prípade zmeny pomerov na strane matky, ako i maloletého dieťaťa musí súd zohľadniť možnosti a schopnosti otca dieťaťa, teda nie len zmenu pomerov na strane matky a mal. dieťaťa.

Na záver odvolací súd uvádza, že matka mal. je mladý človek, v produktívnom veku, má isté schopnosti, teda je nepochybne v jej možnostiach a schopnostiach, aby si našla prácu buď vo svojom odbore, alebo v inom odbore v mieste bydliska, ktorá jej zabezpečí príjem.

V danom prípade súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav a správne rozhodol, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné doplniť dokazovanie výsluchmi otcom maloletého navrhnutých svedkov.

Vo zvyšku, ako bolo vyššie uvedené, v náväznosti na § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa stotožňuje.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.